

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sacri sacerdotij defensio co[n]tra Lutheru[m]

Fisher, John

Coloniæ, 1525

VD16 F 1240

XXIX. Adde, q[uod] in illo p[o]p[u]lo, hi q[ue] te[m]plo p[...]fueru[n]t, no[n]
mo[...] sacerdos ipse maxim[us] ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-30878

De sacra sacerdotij defensione cōtra Luth. XVIII.

rios, tū se, tū cēteros ecclesiarum præsides nuncupat. Nam & si deus agricola præcipuus sit præsides tamen ecclesiæ similiter in scripturis agricolæ uocant. Nā in euāgelio Matt. dicitur Mali quū sint male pdet, & uineā suā locabit alijs agricolis, q reddent ei fructū temporibus suis. Ecce tempore legis, agricolæ fuerunt legis ipsius ministri, quos, q mali fuerint, male perdidit uineā dñs. At nunc euangelij tēpore uineā suā alijs agricolis, hoc est, alijs ministris locauit excolendā, q̄s & affirmat fructū suis tēporibus allaturos. Agricola igit quibus iā uinea dei locat, haud dubie præsides ecclesiæ sunt. Atqui prioribus agricolis multā sane gratiam spiritus obtulit, q̄ diu se dignos exhibuerant ea gratia. Nā uti supra diximus quū non solus Moses sufficeret, ad tanti populi gubernationē, quibus dā senioribus per Moysen delectis, numero septuaginta, deus impartijt de spū qui Moysi traditus fuerat, quatenus & ipsi q̄ q redderent ad gubernandū populū magis idonei. Istud illis agricolis fecit deus pro pplo quē alioqui repudiandū uidit, Et his, quos ad excolendā plebē sanguine filij sui redemptā instituit, de spiritu Christi nihil impertiet.

Deus agricola dicitur

Mat. 21.

Praelati sunt agricolæ.

Num. 11.

¶ Adde, q̄ in illo pplo, hi q tēplo pfuerūt, nō mō sacerdos ipse maxim⁹, uerū etiā & minores q̄q sacerdotes ungebant in eorū ordinatione. Quamobrē si quadret umbræ ueritas, ut & certe quadrare debet, oportet eos q pastores ecclesiæ p maiorū manus ordinant, unctione spūali grā interi⁹ deliniri. Nā grā spūs, unctio qdā spūalis est. Hic Lutherus exultat unctionem istam asserens cunctis christianis esse cōmunem, & proinde christianū unūquemq̄ sacerdotē esse cōtendit. Chm em̄ dicit esse sacerdotē summū, cæteros aut christianos omnes, esse minores sacerdotes. At hic quū sibi tū alijs Luther⁹ imponit. Nā si Chrs nobis summ⁹ sacerdos fuerit, & cæteri q̄q chriani minores habēdi sint sacerdotes, ubi nā populus erit? Si ueritas umbræ respōdeat oportet præter summū sacerdotē, & plābē minores quosdā esse sacerdotes, q mediēt inter summū ipsum, & infimū populū. Deinde palam est, nō quemq̄ christi anū e ecclesiæ præfici, neq̄ populo sacerdotem esse, sed sibi soli Nos uero de sacerdotibus loquimur q populo sacerdotes sunt,

XXIX.

Leui. 8

Obsecratio

Dilutio

Nō oēs chriani

ni sunt sacerdotes

CONGRESSVS SECVNDVS,

& ecclesiis ipsis rite præficiunt, quales ante monstrauiamus, oportere uocari, uocatos autem institui, & demum institutos, ad ministeriū suū emitti. Non autem ita uocant, instituunt, mittuntur singuli christiani. Quamobrē neq; ad hunc modū sacerdotes habendi sunt quicq; christiani. Cæteræ christianos & singulos quidē neutiq; inficiamur unctos esse, sed ad militandū unctos, non ad euangelizandū. Christus uero se dicit unctū ad euangelizandū. Sic em̄ Esaiā de se uaticinantē recenset Lucas 4. Spiritus (inquit) dñi sup me, propterea q; unxit me, ad euangelizandū pauperibus misit me. Vnctus est ergo Christ⁹ gratia spiritali, ut paupibus euangelizaret. In qua unctione soli pastores Christo cōmunicant. Nā ut euangelizandi munus efficacius impleant, unctione spūs interiorius ungun̄. Et hi non sibi solis, uerū etiā populo sacerdotes constituti sunt, & ecclesiis iure præficiunt, utpote rite uocati, creatiq; & missi. Quis iā dubitare potest istos accepisse grām, ab ipso gratiæ omniū fonte & datore spū, a q̄ pastores & architecti agricolæq; populo pariter & ecclīæ dati sunt. Sed iā pro isto axioma te satis.

NONVM. AXIOMA.

¶ Eam tamen gratiam spiritus ad exhibitionem signi cuiusdam sensibilis donari uult, quo rite præstito gratiam protinus datam esse credamus.

XXX

Plurima oportet credi in scripturis non expressa.

Actoꝝ, 8

Vanq; scriptura sacra non istud palā expresserit, tamen ex his quæ in ea tradunt, potest apertissimum esse. Neq; em̄ semper in scripturis exprimunt omnia, quæ nihilominus cuncti uera credimus & indubitata. Nā ubi quæso scriptū est, q; aut Christus apostolos docuerit, aut spūs iusserit, quatenus apostoli manus baptismi imponerent, & tamen cōstat eos id ipsum haudquaquā inaniter fecisse. Nā quū ad Philippi diaconi prædicationē Samaritanæ credidissent, & essent baptizati, nō tamen ante sensibilibiter spiritū sanctū acceperunt, q̄ Petrus & Iohannes iisdē imposuissent manus. Quamobrē & Simon qui prius arte magica gentē illā dementarat, cernens, eos per manuū apostolicarū impositionē tū afflatos spiritu, studuit hanc sibi facultatē pecunijs cōparare, nimirū ut cuicunq; manus ipse imposuerit, mox in